

Регбі:

**шляхетна гра для
справжніх чоловіків**

Коля Волков

Цього року іванофранківські спортсмени творять справжню сенсацію. Новостворений регбійний клуб «Роланд» перемагає своїх іменитих суперників у Першій лізі українського регбі, і це стало серйозною заявкою на прорив у Вищій дивізіон.

Цей мужній спорт дуже популярний у світі, але в Україні поки що є екзотикою. Та регбі все вагомніше заявляє про себе. Про це і не тільки ми розмовлятимемо з амбітною та цілеспрямованою людиною — головою обласної федерації регбі Тарасом Сметанюком.

Коля Волков: Про те, що в Англії виник футбол, знає, напевне, кожен школяр. А от про те, що в Туманному Альбіоні вперше з'явилося також і регбі, мало хто в Україні здогадується. Розкажіть дещо з історії виникнення регбі.

Тарас Сметанюк: Вважають, що регбі виник у 1823 році, коли 16-річний англієць Вільям Уебб Елліс під час гри у футбол на полі коледжу міста Регбі схопив м'яч у руки і побіг з ним до воріт суперника. У місті досі є меморіальна дошка, присвячена цій події.

КВ: Тобто регбі виник як порушення футбольних правил. Багато хто досі пригадує це регбістам під час суперечок: яка з двох ігор краща. Що можете сказати на захист регбі?

ТС: Остаточний розрив футболу і регбі відбувся після бурхливого зібрання у лондонській таверні «Вільна людина» у 1863 році. За першими правилами футболу можна було схопити гравця з м'ячем і ударити по ногах нижче коліна. Там так і було написано: «Чоловіки повинні грати тільки в такі ігри, які привчають до небезпеки і болю». Зараз у футболі нічого від цього не залишилось, а регбі зберіг дух гри для справжніх чоловіків.

Тому вважаю, що захищати регбі не потрібно. В Європі цей спорт називають «регбі-футбол». Але регбі залишився більш видовищним видом спорту, він має свій неповторний характер.

КВ: Регбі — одна з найжорсткіших командних ігор. Впродовж усього матчу суперники вступають у боротьбу. Вони ледь не зносять один одному голови! Водночас тут реалізуються тонкі тактичні задуми, розігруються

чудові комбінації. Це спорт не для слабких, але одними м'язами тут не обійдешся, чи не так?

ТС: Так, звичайно. Перш за все, тут необхідно мати розум. Регбіст повинен вміти правильно падати, правильно схопити суперника, віддавати пас. Дуже ціняться гравці, в яких поєднана швидкість тіла зі швидкістю розуму. Він повинен миттєво оцінювати ситуацію на полі й вирішувати, що робити далі.

Якщо дивитися зі сторони, то постійні зіткнення в регбі справді виглядають жорстоко, але коли вони відпрацьовуються на тренуваннях, то перестають бути такими небезпечними. Регбі дуже технічний вид спорту, де часто можна спостерігати боротьбу розуму та сили. У цьому ще одна родзинка регбі.

КВ: Кажуть, що регбі — спорт для товстошкірих чоловіг, які тільки те й роблять, що весь матч бігають і борються на полі. Проте у часи свого виникнення регбі вважалось шляхетним видом спорту зі своїм неповторним характером вольової гри. Регбі

займались виключно джентльмени. Цей спорт довго існував на аматорському рівні, а професійні змагання та заробляння на ньому грошей заборонялось. Ви погоджуєтесь, що регбі втратив свій колишній дух заняття для справжніх чоловіків, які грали просто задля задоволення, а не з метою комерції?

ТС: Абсолютно не погоджуюсь. Комерція тільки додає азарту, і спорт від цього не страждає. Головне — для чого сам гравець виходить на поле. До речі, в Україні регбі продовжує існувати і на аматорському рівні теж. Це переважно ветеранські клуби, але вони показують досить непогану гру.

КВ: В Україні сьогодні регбійний чемпіонат проходить у Суперлізі, Вищому та Першому дивізіоні.

Загалом ці першості об'єднують 27 команд. Існує навіть пляжне регбі, проте лідери Суперліги грають на полях з трибунами, де немає навіть звичайних лавок для сидіння. Як регбі розвивається в Івано-Франківській області і які його перспективи?

ТС: У 2012 році регбі буде визнано олімпійським видом спорту. Тоді держава виділить на нього більше коштів, звісно, тоді він більше буде розвиватися. У нашій області сім років тому регбі досить успішно розвивалось на дитячо-юнацькому рівні. Тоді вони були навіть чемпіонами України. Так ось зараз саме на базі тих хлопців, які вже ви-

росли, і створено івано-франківський регбійний клуб «Роланд», що виступає у Першій лізі. В обласному центрі відкрито спеціалізований стадіон для регбі. На даний час федерація планує створити ще один регбійний клуб і сприяти розвитку цього спорту в районах області. Крім того, наша федерація веде переговори з декількома школами Івано-Франківська для того, щоб відкрити секції регбі.

КВ: Як щодо спонсорів? У кожному виді спорту без них нікуди. На Заході регбі збирає стотисячні стадіони глядачів, вкла-

даються мільйонні контракти з гравцями та телеканалами. Українське регбі може сподіватися на збільшення своєї популярності та прибутковості?

ТС: Сьогодні спонсорів у регбі є небагато. До прикладу, «Роланд» виступає у Першій лізі. Після цього сезону ми плануємо вийти у Вищу лігу, тоді клуб голосніше заявить про себе, відповідно, з'явиться більше спонсорів.

Зараз ми налагоджуємо контакти з регбійними клубами інших країн. Так, вже є попередня домовленість з Анрі Мараном, мером французького міста Ньорт, про те, що їхня регбійна команда приїде зіграти до Івано-Франківська і в майбутньому з цим містом може бути укладено угоду про побратимство.

Починаємо співпрацювати із владою англійського міста Віган, яке має давні регбійні традиції, оскільки іноземні спеціалісти можуть значно допомогти розвитку регбі на Прикарпатті.

КВ: Чи відомо вам, що стародавні ацтеки грали в гру, яка за своєю формою і змістом сильно нагадувала регбі? Команду, яка виграла турнір, приносили в жертву богам, розтинаючи їм грудні клітки. Але виграти і бути принесеним в жертву було дуже престижно. Що би ви робили, якби зараз відновили цю традицію?

ТС: Цей вид спорту настільки фанатичний, що я думаю, ми все одно грали б у регбі. Скажу вам більше. Є випадки, коли наші гравці зазнають травм і виходять на поле раніше дозволеного часу, тільки щоб грати знову. Буває, що з травмою шиї чи переломом пальця регбісту забороняють грати два місяці, а він через два

тижні виходить на поле. В регбі грають фанати своєї справи.

КВ: Після всього вищесказаного, що б ви відповіли тим, хто досі каже, що регбі — гра з незрозумілими правилами, і нею не варто займатися?

ТС: Правила регбі є дуже простими, треба просто прийти на дві-три гри і все стане зрозуміло. Зате коли вникнути у цей спорт, то він тебе вже не відпустить. Регбі загартовує як морально, так фізично, і робить з наших хлопців справжніх чоловіків.

